

יאיר ניצני מרים גבה

ארזנו לבד

פעם סוכן הנסיעות היה אומר לנו איפה נישן, איפה נאכל ובאיזה רחוב יכייסו אותנו. היום כבר אין את מי להאשים

בשלב מסוים גילינו שבתוספת של כמה דולרים ניתן לעשות הזמנה שהיא גם בת ביטול. זה ינטרל את הלחץ. מייד הזמנו מקומות בחמישה בתי מלון שונים, כשאני מתפלל לאלוהים שאזכור לבטל אותם בזמן. ככל שהעמקנו בחיפוש, כך הגעתי למסקנה הפרנואידית שבצידו השני של האתר יושבים מהנדסי תוכנה ותיירות ערמוניים, שאוספים עלינו מידע כל הזמן. יש מצב שהם מציעים לי מחירים על פי המידע שכבר נאסף עלי ברשת? האם הם יודעים, לפי השטויות שאני קונה בעלי אקספרס (קורקינט), איזה מין טיפוס אני (בזבזן ונח לשכנוע), וכמה כסף אני מוכן להוציא על מלון?

הפרנויה התחדדה כשהתחלנו לקבל לאימייל, לאינסטגרם ולפייסבוק פרסומות למלונות באזורים שבהם חיפשנו. זה כבר לא צירוף מקרים. איך הם יודעים שאני נוסע, קיבניי מט? אני לא זוכר שאדון צוקרברג היה אצלנו בארוחת ערב. החלטתי להערים על המערכת ונרשמתי מהמחשב של הילדה, בשמי החדש: בונקריסטו דלפוניאקיס. ליתר ביטחון מחקתי מהמחשב את הקוקיז והזמנתי מעלי אקספרס חליל רועים, כדי שגוגל יחשוב שאני רועה צאן אביון. הפצצתי את גוגל בחיפוש לצמר המילים "ניהול עדר", בתקווה שזה ישכנע אותם לשלוח לי דילים שתואמים את מעמדי החדש.

בסופו של דבר, מצאנו את מבוקשנו. מלון קטן וניחמד באיטליה במחיר סביר. נכון, המרחק בינו לבין האתרים ההיסטוריים שהובטחו היה כמו המרחק בין תל אביב למצדה, אבל הוא היה קרוב לזארה, וגם זה משהו במצבי. הצילום של החדר לא היה ממש דומה לאתה, ונראה כאילו לצורכי הצילום הצלם שבר קיר לחדר השכן כדי לקבל עוד עומק, או סתם שכר חדר במלון טוב יותר.

אחרי חמישה ימים חזרנו הביתה עייפים, מרוצים, ומלאי רעיונות לשיפור. הגיע הזמן לשרג את מנועי החיפוש של הענף. למשל, הרבה ישראלים מעדיפים בחופשתם לברוח מישראלים אחרים. אם כבר בוחרים מלון ברשת ואפשר להגדיר מיקום, תקציב, דירוג כוכבים וכו', למה שלא תהיה גם קטגוריה שבה תוכל להגדיר "ללא ישראלים/שמאלנים/מתנחלים/דתיים/אנשים שחופרים על זה שהם רצים מרתון". ועוד משהו. אם בטיסות היום אפשר להזמין מראש ארוז חם כשרה או כיסא עם יותר מקום לרגליים, הייתי שמח לו יכולתי גם לדעת ליד מי אני עומד לשבת. פרטים על גודל, משקל ורגלי חילוף החומרים של השכן יסייעו בקבלת ההחלטה ולשקלל את מחיר המושב. תסכימו איתי שלא הגיוני לדרוש מחיר זהה על מושב ליד לוחם סומו ועל מושב שצמוד לבחורה יפת תואר; אין כיסא שראוי להיות לואו קוסט יותר מכזה שצמוד לסלב מלא בעצמו, לאמא עם תינוק או לנוסע עם היסטוריה של הקאות.

אפשר גם לשלב את מערכת ההזמנות עם סינדרה המזמין יוכל לדפדף בתמונות הנוסעים האחרים ולהתכוון למפגש דרך הצצה בדף הפייסבוק של הנוסעת שלידו והכנת נושאים לשיחה, ולחלופין, להעמיד פנים שהוא מדבר רק אלכנית. ●

yairn@israelhayom.co.il

המבליט יתר על המידה צילומים של פרחים בלובי על חשיבון צילום מפורט של החדרים נפסל מייד על סעיף הטעיה ונוכלות. למורת רוחה, האינטרנט עדיין לא מעביר ריח. בסוף היא מצאה מלון שעבר את הביקורת הראשונית שלה וגם את מבחן המרחק בהליכה לכמה מוקדים עירוניים חשובים. אלא שאז היא נכנסה לביקורת הגולשים/אורחים, שם הופיעו תגובות בנוסח: "נפלא", "מיקום אדיר", "שיי רות פצצה", וגם "זוועה", "נבלות", "מלולך", "אנטישמים",

איור: ???

"עדיף להתארח אצל מהנדס פלשתיני במלויה". התגנב לליבנו חשד שאת התגובות המטנפות כתבו דווקא מתחרים מרושעים של המלון. לעומת זאת, את התגובות החיוביות קיבלנו כמות שהן, שהרי אין שום סיכוי שמי שכי תבה את כולן היא האחיינית בת ה-14 של פקיד הקבלה. ניסיתי להסביר לאשתי שאנחנו לא קוראים את המלון, אלא רק משתכנים בו לשלושה לילות, אבל היא נכנסה לאקסטזה של חיפוש בלתי ניתן לעצירה והמדי שכיחה להשוות מחירים, כשהמטרה היא לנצח את השיטה ולקבל

מלון טוב ובזול.

האתרים האלה אוכלים חכמולוגים כמונו לארוחת בוקר, וגם לוקחים אקסטרה. מדי פעם נכתב לנו באותיות גדולות ומאיימות ש"זהו החדר האחרון", "שישה אנשים מסתכלים עלי ממש ברגע זה", ו"שני אנשים כבר יצאו מהבית עם תיק לכיוון המלון".

כשנגמר הפסח הוריעה לי הגברת הראשונה שהי בשיל הזמן לחופשה. "יש מלא דילים, כולם נוסעים חוץ מאיתנו, ואני ממש חייבת". אמרתי לה שזה לא מדויק, לא כולם נוסעים, אני מסתובב הרבה ברחובות וראיתי המון אנשים שלא טסים לשום מקום, מקסימום לגן, להספיק לאסוף את הילד. אבל ההומור המשונה שלי לא עזר, ובלי שהתכוונתי נכנסנו למצב טיסה.

פעם היינו מתקשרים לסוכן נסיעות, והוא היה אומר לנו לאן לנסוע בתקופה כזו, מתי יירד גשם, איפה נישן, איפה נאכל ובאיזה רחוב יכייסו אותנו. אבל בעידן הרשת, כולנו סוכני נסיעות, ואין לנו אפילו את מי להאשים כשאנחנו מגיעים למלון ומגלים ש"האווירה הצרפתית" שהבטיחו היא אמבטיה עם צפרדעים.

כמי שכבר שנים צובר נקודות בכרטיס האשראי בכל קנייה בסופר, בתקווה שיום אחד אזכה לשרדוג בטיסה, חשבתי שמחכים לי לפחות שני כרטיסי טיסה במתנה. ביקור באתר של חברת התעופה הבהיר שלא דוברים ולא יער שחור, הנקודות שנצברו מקניית קופסאות טונה וביצים לא מספיקות אפילו לכרטיס אחד, אלא אם כן אני רוצה להוסיף 200 דולר, לטוס בתאריך ובשעה ספציפיים שבהם אני לא פנוי ולהסתפק בטיסה לקפריסין, לכיוון אחד. במשך כמה דקות שקלתי את אופציית החזרה לארץ בסירת עץ של דייג בשם יורגוס, אבל החלטתי לוותר.

בתי בת ה-13 ראתה את העצב בעיניי ואמרה בחמלה שאני לא בכיוון, ושהיום אנשים טסים רק בחברות לואוקוסט. שיטוט קצר באתרים הרלוונטיים העלה שהאפשרויות אכן רבות. אני יכול לטוס לאיטליה בזול, אם אסכים לעצירת ביניים קצרה של ארבע שעות בטורקיה ועוד עיכוב קטן של שש שעות במוסקבה, ואגיע למילאנו אחרי לא יותר מ-15 שעות. בינינו, אף פעם לא הבנתי מדוע העובדה שאני מקיף איתם את העולם וטס כפול זמן דווקא מוילהת את הטיסה. גם שמות החברות לא נתנו לי תחושה של ביטחון. היו כמה שדווקא נשמעו לי מוכרות, עד שנזכרתי מאיפה –

דיווחים חדשותיים על אסונות תעופה מעל מזרח אירופה או ועדות חקירה שגילו שמישהו חיפה בניפוח הגלגלים או מילא בטיעות דלק 91 אוקטן. מבט באותיות הקטנות גילה שהמחיר הנמוך לא כולל מזוודה או סנדוויץ'. בנוסף, המטוס נוחת בשדה תעופה (או מנחת מטוסי ריסוס) הרחק מעיר היעד, וייתכן שכדי להגיע אליה תצטרך לקחת עוד טיסה.

התחלתי להתגעגע לימים היפים שבהם סוכן נסיעות ניהל לי את החיים, אבל לא היה לי יותר מדי זמן לחשוב עליהם, כי רעייתי, שמדי ערב התיישבה על אתרים של בתי מלון, הפציצה אותי בווטסאפ עם לינקים משלושה אתרים שונים. מתברר שהגברת פיתחה יכולת לבחור ולפסול בתי מלון על פי התמונות, הטפטים וכיסויי המיטה בחדרים. מלון

אם כבר בוחרים מלון ברשת ואפשר להגדיר מיקום, תקציב, דירוג כוכבים וכו', למה שלא תהיה גם קטגוריה שבה תוכל להגדיר "ללא שמאלנים/מתנחלים/דתיים"